

styrelsens specielle Commando, saaledes at denne i paakommende Tilfælde kan fordre langt flere Aargange til Tjeneste af dette Mandskab, end den ellers kan fordre for at udfylde Hærlovens Kammer omkring i Landet, og det er et Ansvar, jeg ikke kan være med til at paalægge Stadens Borgere en saa ulige Byrde, som det vil blive Tilfældet her. De Offre, der kræves, ja, de ere ikke store i Henseende til selve Pengene, men det er den ringeste, den meest underordnede Side af Sagen; men de ere store med Hensyn til den personlige Opoffrelse, den Forstyrrelse, det kan give for et Samfund. Vi kunne see ved Bevægelser i Tidsforholdene saamange Mænd i en høiere Alder, der deeltage i borgerlige Hverv som selvstændige Mænd, rives bort fra deres Familier og deres Gjerning i Tide og Utide; det kan blive et Offer ikke alene for den enkelte Mand, men for vedkommende Commune, som kan blive meget alvorlig, og man kan vel indvende: „De have jo havt Fordelen tidligere“, men det er ikke tilstrækkeligt for mig til nu at være med til at paalægge dem Noget, som man ikke omkring i Landet vil paatage sig, vil sige „Ja“ til næste Aar, og det maa være Consequentsen, at vi vilde paalægge os noget Eignende, at vi vilde begynde paa een eller to Forstærkningsbatailloner pr. Halvbrigadekreds, een eller to efter Antallet og saa indrangere under Krigsministerens Myndighed Mænd indtil det 38te Aar, og er dette Grændsen? Paatage vi os ikke ogsaa et Ansvar ved at standse der? Hvor er saa Grændsen? Er jeg med til at forlange det af Forstærkningsmandskabet i Kjøbenhavn, saa maa jeg consequent ogsaa kunne være med til uden mindste Indsigelse — hvis saadant Forslag kommer frem fra nogenjombest Side — at forlange det Samme af Mandskabet omkring i Landet, men jeg paastaar, det har aldrig været Forudsætningen for vor Ordning af Forsvarsvæsenet, at vi skulde fordre ordinair Indførelse i de taktiske Afdelinger af værnepligtigt Mandskab op til det 38te Aar. Det kan Ingen paavise nogetsteds; tværtimod, det har været Forudsætningen ved Ordningen, at det ældre Mandskab skulde være frit, og at det paa forskjellig Maade skulde kunne sikkes mod

ikke at komme med over det 30te eller 32te Aar under almindelige Forhold. Vi have i Værnepligtsloven en Paragraph om almindeligt Opbud, ja, det er en Selvfølge, saa standse vi hverken ved det 38te eller, lad mig sige, det 50de Aar. Naar saadanne Forhold skulle indtræffe, at Statens Regjering i Genhold til denne Paragraph i Værnepligtsloven maatte forlange, at alle Statens Borgere skulle gribe til Vaaben for Forsvaret, da ville ogsaa Kjøbenhavns Borgere kunne komme med udover den Alder, ligesom det kunde træffe sig for alle andre Statsborgere i Kraft af denne Bestemmelse, men det ligger udover os Alle, enten vi ere indrangerede som Værnepligtige eller ei; det er en Bestemmelse, som Gud forbyde nogensinde skulde blive benyttet, men som kan benyttes mod os Alle; men selve Værnepligtslovens Bestemmelser maae anlægges saaledes, at de ere lige for alt værnepligtigt Mandskab saavidt som muligt for hele Landet, og consequent kunne de Herrer, som stemme for Ministerens Forslag iaar, ikke nægte adaaere at stemme for Forslag, der gaae ud paa noget Eignende ligesaa Skagen til Ribe og derfra til os. Det kan ikke være muligt, at det meget ærede Medlem, der kjender saa noie Principerne for Folkevæbningen, har villet egentlig fastholde denne Paastand, at man ved Gjennemførelsen af denne Lov, som nu foreligger, kan komme til nogen Forstaelse om, hvorvidt Folkevæbningsystemet vil være at foretrække for den nu bestaaende Ordning; thi de Folk, som der her er Tale om, at indrangere i Væbningsafdelinger, man kalde dem nu saa, det er Forstærkningsafdelinger, ere uddannede gennem den staaende Hær, de have 8 Aars Tjenestetid forud, det er jo en stor Forskjel. De Erfaringer, man ved saadanne Afdelinger kan erhverve sig, ere jo vidt forskjellige fra de Erfaringer, man vil kunne hente, hvor der er Tale om Indførelse af Folkevæbningsystem. Den ærede midlertidige Krigsminister meente, at han fra Forsvarsvæsenets Standpunkt maatte nægte at kunne gaae ind paa det Forslag, Folkethinget vedtog ved 2den Behandling. Jeg skal minde om, at af de tabellariske Oversigter, der ere meddeelte Udvalget, fremgaaer det, at 1,192 Forstærkningsmænd af Fodfolket og